

13 אוגוסט 2026, ל' אב תשפ"ו

לכבוד

עו"ד גלי בהרב- מיארה	צביקה מור
היועצת המשפטית לממשלה	מועמד מפלגת הציונות הדתית לכנסת ה-26
משרד המשפטים	
ירושלים	ירושלים

שלום רב,

הנדון: דרישה להסרה מיידית מהרשתות החברתיות של פרסום אשר מפר את

חוק הבחירות (דרכי תעמולה), התשי"ט-1959

בשם התנועה למען איכות השלטון בישראל, ע"ר (להלן: "התנועה"), הרינו מתכבדים לפנות אליכם כדלהלן:

- ביום 9.8.2026 פורסם בחשבון הפייסבוק של צביקה מור, המועמד מטעם רשימת הציונות הדתית לכנסת ה-26 (להלן: "המפרסם"), תמונה ולצדה טקסט בעלי אופי תעמולתי מובהק, בהם מזהיר המפרסם מפני מצב בו לא יתאפשר למצביעים חרדים להיכנס לקלפי ולממש את זכותם להצביע.
- בתמונה, אשר ככל הנראה נוצרה באמצעי דיגיטלי, נראה אדם חרדי בכניסה למתחם קלפי בחירות, כאשר בכניסה לקלפי עומד מי שנראה כמו מאבטח או גורם מוסמך מטעם ועדת הקלפי, אוזר בשלט "אין כניסה" ולא מאפשר למצביע החרדי להיכנס. במתחם הקלפי נראים קלפי עם סמל המדינה, מעטפת הצבעה ופרגוד מאחוריו דגל המדינה ודגל עליו כתוב "בחירות לכנסת" יחד עם סמל המדינה (להלן: "הפרסום").
- בטקסט אשר צורף לתמונה נכתב: "לא היה לנו מספיק פופוליזם אז הגיע עוד אחד. 'בלי צבא אין הצבעה' אומרים לנו. יגיע הרב פירר להצביע עם מאות המתנדבים החרדים שלו ב'עזרא למרפא' - אין כניסה. יגיע הרב משה כהן מנכ"ל יד שרה עם 7000 המתנדבים שלו - אין כניסה. תגיע הגב' רחל הבר 'מתנת חיים' (תרומות כליות) עם כל מתנדביה - אין כניסה. חלאס! גרמתם למריבות בינינו, לכאוס ברחובות, לשנאת אחים, להשתלטות הפלג הירושלמי על הרחוב החרדי ולהרחקת מתגייסים פוטנציאליים. והכל כדי לגרוף הון פוליטי."
- צילום מסך של הפרסום ולינק לפרסום עצמו מצורף ומסומן כנספח א.
- פרסום זה מעלה חשש לשימוש אסור בנכסי ציבור לצרכי תעמולת בחירות, באופן המוביל להפרת הוראות סעיף 2א לחוק הבחירות (דרכי תעמולה), התשי"ט-1959 (להלן: "חוק דרכי תעמולה").
- עוד, עולה חשש לפרסום תעמולת בחירות שהיא נחוצה עמוקה ללא ציון ברור כי התוכן שבה לא תועד במקור, וזאת בניגוד לסעיף 2א2(א) לחוק דרכי תעמולה.

הפרסום הינו תעמולת בחירות

6. כידוע, תעמולת בחירות היא פרסום שתכליתו להשפיע על הבחור בעניין הבחירה (תב"כ 16/26 עו"ד שחר בן מאיר נ' ח"כ איתמר בן גביר, השר לביטחון לאומי (נבו) (17.3.2026)). המבחן לזיהוי תעמולת בחירות הוא מבחן "התכלית הדומיננטית". זהו מבחן אובייקטיבי הבוחן מנקודת מבטו של הבחור הסביר האם התכלית הדומיננטית של הפרסום הינה תעמולתית או לא (דנג"ץ 1525/15 חה"כ אחמד טיבי נ' מפלגת ישראל ביתנו (23.08.2017)).
7. בפסיקה נמנו מספר מבחני משנה לזיהוי תעמולת בחירות, בין היתר: תוכן הפרסום; האם ישנה תכלית חלופית לפרסום; מה זהות המפרסם ויוזם הפרסום; באיזו פלטפורמה הופיע הפרסום; מה עיתוי הפרסום והאם הוא פורסם בסמוך למועד הבחירות ועוד (ראו למשל תב"כ 16/26 עו"ד שחר בן מאיר נ' ח"כ איתמר בן גביר, השר לביטחון לאומי (נבו) (17.3.2026)).
8. בענייננו, אין ספק כי הפרסום, מונע מטעמים תעמולתיים, ומכאן מהווה תעמולת בחירות. מטרת הפרסום להזהיר את הציבור ממי שלטענת המפרסם גרם למריבות, לכאוס ברחובות ולשנאת אחים. אלו, לעמדת המפרסם, ימנעו מבוחרים חרדים להצביע בבחירות לכנסת.
9. בפרסום מתייחס המפרסם, ככל הנראה, לאמירות של פוליטיקאים שונים ביחס לחובת הגיוס ולאפשרות לשלול את זכות הבחירה ממי שלא יתגייס.¹ המפרסם מזהיר את עוקביו מתרחיש כזה ובכך למעשה מעודד אותם לתמוך במפלגה בה הוא מתמודד.
10. לפרסום אין כל תכלית אחרת שעשויה לגבור על התכלית התעמולתית. המפרסם אינו אדם פרטי אשר מפרסם אזהרה כללית לציבור הרחב, אלא מועמד בבחירות לכנסת ה-26, כפי שהוא אף מצהיר ב"תיאור" הפרופיל שלו בפייסבוק. משכך, פרסומים אשר הוא מפרסם בעמודי הרשת החברתית שלו הינם פרסומים תעמולתיים ועליהם לעמוד בהוראות חוק דרכי תעמולה.
11. עוד יודגש כי פרסום הסרטונים מגיע בתוך תקופת הבחירות כהגדרתה בחוק דרכי תעמולה, וכאשר "רוח הבחירות מרחפת על פני הארץ" (תב"כ 16/26 בפסקה 9 להחלטה וראו גם תב"כ 47/26 עורכי דין לקידום מנהל תקין נגד בנימין נתניהו, ראש ממשלת ישראל (9.6.2026)). מועד הפרסום מעיד גם הוא על תכליתו התעמולתית.

שימוש אסור בנכסי ציבור

12. סעיף 2א לחוק דרכי תעמולה קובע כך:

"לא ייעשה שימוש, בקשר עם תעמולת בחירות, בכספים או בנכסים מוחשיים או בלתי מוחשיים של גוף מבוקר כמשמעותו בפסקאות (1), (2), (3), (4), ו-(9) של סעיף 9 לחוק מבקר המדינה, תשי"ח-1958 [נוסח משולב], או של תאגיד שהממשלה או רשות מקומית משתתפת בהנהלתו או בהוננו, ולא ייעשה שימוש כאמור במקרקעין או במטלטלין המוחזקים למעשה על ידי גוף או תאגיד כזה".
(ההדגשות נוספו).

¹ ראו למשל נעה שפיגל "לפיד: בממשלה הבאה נקדם חוק – מי שלא מתגייס, לא יצביע בבחירות", הארץ, 27.10.2025.

13. לאיסור שבסעיף 2א לחוק דרכי תעמולה כמה תכליות: להביא לשוויון בין המועמדים בבחירות, בכך שבעל תפקיד מכהן לא ייהנה מיתרון בגישה למשאבי ציבור; לשמור על כך שנכסי הציבור ישמשו למטרותם, טובת הציבור כולו, ולא לטובת מועמד או רשימת מועמדים; ולשמור על אמון הציבור באופי הלא - פוליטי של השירות הציבורי (ראו למשל תב"כ 20/26 עו"ד ורו"ח ירון מאירי נגד גדעון סער, שר החוץ ואח' (15.5.2026)).

14. בענייננו, בפרסום נעשה שימוש בנכסי ציבור בלתי מוחשיים של הציבור – קלפי, סמל המדינה, פרגוד, מאבטח שנחזה להיות מטעם ועדת הקלפי והמעמד הממלכתי של נכסים בלתי מוחשיים אלו. נכסים אלו הינם נכסי ציבור מובהקים, ואין מקום לעשות שימוש בהם לקידום תעמולת בחירות.

15. לעניין זה, ראו את החלטת כב' השופט מלצר בעניין היותו של סמל המדינה "נכס בלתי מוחשי" של המדינה אשר חל איסור לעשות שימוש בו בקשר לתעמולת בחירות, בתב"כ 28/22 יפעת שילוני נ' בנימין נתניהו, ראש הממשלה (נבו 16.9.2019):

"הנה כי כן, הן התכלית הסובייקטיבית והן התכלית האובייקטיבית מצביעות על כך שיש לראות בסמל המדינה כ'נכס בלתי מוחשי' של המדינה, שחל איסור לעשות בו שימוש בקשר לתעמולת בחירות, בהתאם להוראת סעיף 2א לחוק דרכי תעמולה" (הסימונים במקור).

16. עוד, כפי שנקבע לאחרונה, גם יצירת נכסי ציבור בלתי מוחשיים באמצעים דיגיטליים, עשויה להיות שימוש אסור בנכסי ציבור, בניגוד להוראות סעיף 2א לחוק דרכי תעמולה.²

17. לסיכום עניין זה, בפרסום עושה המפרסם שימוש אסור בנכסי ציבור בלתי מוחשיים של המדינה, כהגדרתם בסעיף 2א לחוק דרכי תעמולה.

18. לעניין האפשרות לשימוש בנכסי הציבור לתעמולת בחירות, נקבע עוד בתר"מ 14/20 חברי סיעת למען התושבים במועצת העיר רעננה נ' חופרי (13.6.2016), בפסקה 45 לפסק הדין של השופט גובראן) כי יש לפרש את האיסור בחומרה:

"לאור הפוטנציאל הגלום לשימוש לרעה במשאבי ציבור על ידי נבחר ציבור מכהנים, יש לאמץ גישה פרשנית מחמירה. על פיה, מקרים המצויים ב'תחום אפור', קרי – אינם בבירור בגדר תעמולת בחירות אסורה או מותרת, נכריע לרוב כי הינם בגדר תעמולה אסורה. זאת, לאור הפגיעה האפשרית בשוויון בין המועמדים, טוהר השירות הציבורי, ואמון הציבור שייפגע אם כספיו שלו המוחזקים על ידי העירייה בנאמנות ולטובתו, ינותבו למען הגדלת סיכויו של נבחר ציבור מכהן להיבחר בשנית."

19. מכאן, שהפרסום מנוגד לתכליות העומדות בבסיס חוק דרכי תעמולה, ומהווה תעמולת בחירות אסורה, בניגוד מבוהק להוראות סעיף 2א לחוק דרכי תעמולה.

² ראו תב"כ 87/26 הליכוד – תנועה לאומית ליברלית נ' גדי איזנקוט (נבו 6.8.2026).

נחזות עמוקה

20. מלבד השימוש בנכסי ציבור, בפרסום מפר המפרסם גם את הוראות סעיף 2א2(א) לחוק דרכי תעמולה, שעניינן סימון פרסומי "נחזות עמוקה" אשר נוצרו באמצעות אמצעים דיגיטליים, ביניהם בינה מלאכותית.
21. סעיף 2א2(א) לחוק דרכי תעמולה קובע חובה לפיה: "אדם המפרסם תעמולת בחירות שהיא נחזות עמוקה יצרף לה גילוי באופן ברור ובולט כי התוכן שבה לא תועד במקור".
22. "נחזות עמוקה" הוגדרה בחוק כך: "תוכן חזותי או קולי הכולל דמות, מקום, אירוע, מסמך או חפץ אחר אשר עשויים להיחזות ככאלה שתועדו במקור, אולם נוצרו באמצעי דיגיטלי, או נערכו באמצעי כאמור באופן ששינה אותם שינוי מהותי".
23. מכוח סמכותו הקבועה בסעיף 2א2(ב) לחוק, התקין יו"ר ועדת הבחירות המרכזית את כללי הבחירות (דרכי תעמולה) (עמידה בחובת הגילוי לגבי תעמולת בחירות שהיא נחזות עמוקה), התשפ"ו-2026 (להלן: "הכללים"), אשר קובעים כיצד יש לסמן תעמולת בחירות שהיא "נחזות עמוקה".
24. בענייננו, הפרסום, אשר נראה כי נוצר באמצעי דיגיטלי, מציג אירוע אשר עשוי להיחזות ככזה שתועד במקור, בו לא מתאפשר למצביע חרדי להיכנס למתחם קלפי ולממש זכותו להצביע. משכך, גם אם לא היה בפרסום שימוש בנכסי ציבור בניגוד לקבוע בסעיף 2א לחוק דרכי תעמולה, היה על המפרסם לסמן את הפרסום בצורה ברורה ולהבהיר כי נוצר באמצעי דיגיטלי.
25. אשר על כן, אנו פונים בדרישה להסיר מידיית את הפרסום אשר מפר את חוק דרכי תעמולה ולהימנע מפרסומים דומים בעתיד.
26. נודה לתגובתך המהירה ועד ליום 18.8.2026, בטרם נשקול את צעדינו הנוספים בנושא.

בכבוד רב,

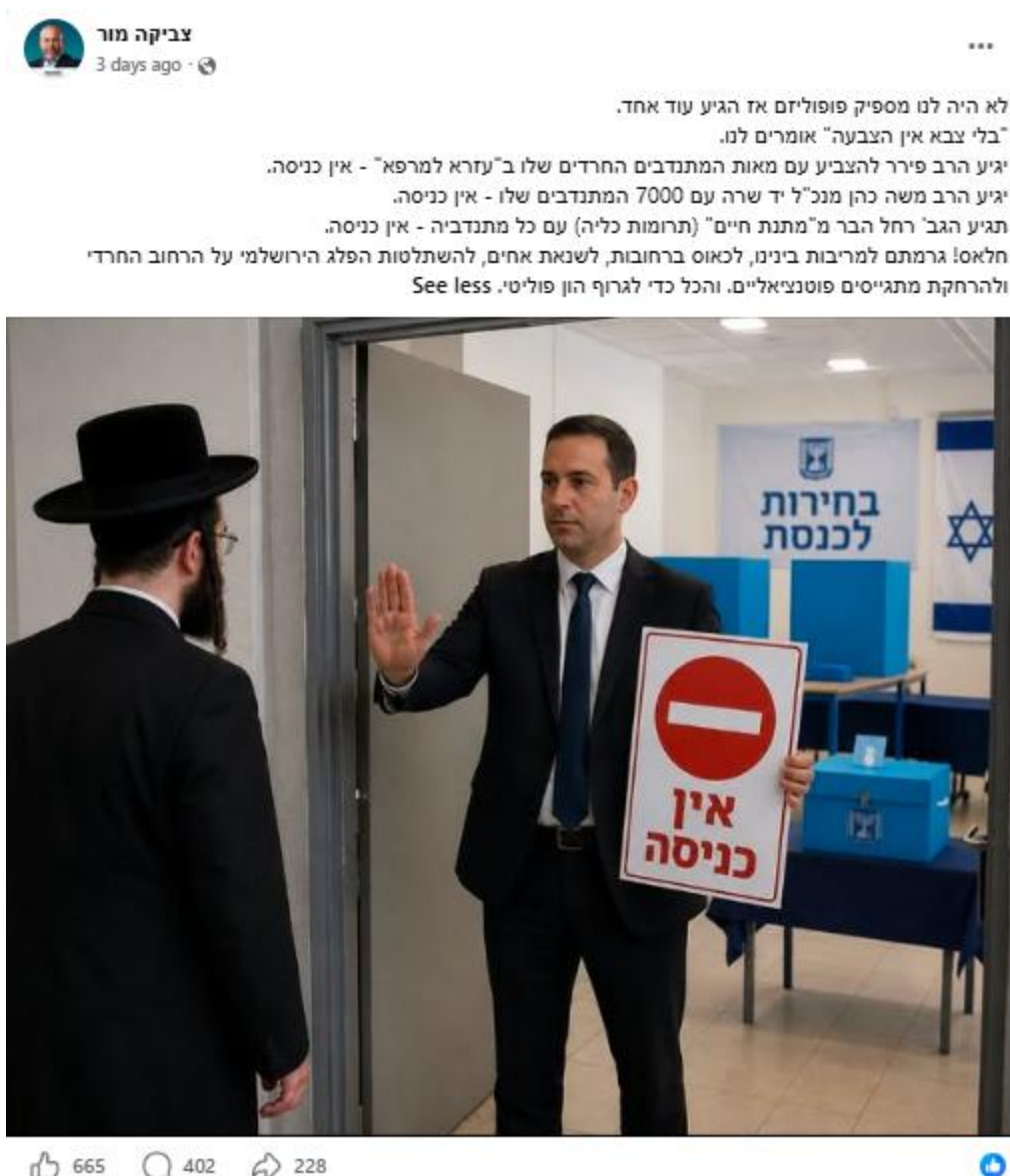
עידו אורנשטיין, עו"ד
מחלקת מדיניות וחקיקה

סתיו לבנה להב, עו"ד
מנהלת מחלקת מדיניות וחקיקה

נספח א: תמונות מסך מהפרסום ברשת החברתיות

לינק לפרסום בחשבון הפייסבוק של המועמד צביקה מור:³

³ <https://www.facebook.com/share/p/19Bc2dR5MX>